

Sygn. akt VII Ka 304/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Brzózka

Protokolant: st. sekr. sądowy Renata Koziel

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zawierciu Romana Kaweckiego

po rozpoznaniu w dniach 15.05.2018r., 4.06.2018r., 14 sierpnia 2018r. sprawy

M. D. s. W. i Z., ur. (...) w S.

oskarżonego z art. 300 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zawierciu

z dnia 18 stycznia 2018 r. , sygn. akt II K 1150/16

orzeka:

Luchyla zaskarżony wyrok i postępowanie karne wobec M. D. o to ,że w dniu 23 listopada 2012r. w Z. działając w celu udaremnienia wykonania orzeczenia organu państwowego, udaremniał wykonanie orzeczeń w postaci decyzji podatkowych Urzędu Celnego w C. o numerach:

(...) - (...)9110- (...) z dnia 9.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 21.05.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 21.05.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.03.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.03.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.04.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012r.

(...) - (...).9110- (...) z dnia 20.04.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.04.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 05.06.2012r. wydanych w następstwie prowadzonej uprzednio kontroli podatkowej wobec (...) M. D., na skutek zbycia w drodze umowy sprzedaży należącej do niego nieruchomości oznaczonej jako działka gruntu o numerze ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,1216 ha dla której w Sądzie Rejonowym w Zawierciu prowadzona jest księga wieczysta o nr (...) stanowiącej mienie zagrożone zajęciem – tj. o czyn z art. 300 § 2 kk , na podstawie art. 1 §2 k.k. w zw. z art. 17 § 3 k.p.k. umarza,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz M. D. kwotę (...) (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu odwoławczym;

II. kosztami procesu za obie instancje obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VII Ka 304/18

UZASADNIENIE

M. D. został oskarżony o to, że:

w dniu 23 listopada 2012 r. w Z. działając w celu udaremnienia wykonania orzeczenia organu państwowego, udaremniał wykonanie orzeczeń w postaci decyzji podatkowych Urzędu Celnego w C. o numerach:

(...) - (...)9110- (...) z dnia 09.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 21.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 21.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.03.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.03.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 05.06.2012 r. wydanych w następstwie prowadzonej uprzednio kontroli podatkowej wobec (...) M. D., na skutek zbycia w drodze umowy sprzedaży należącej do niego nieruchomości oznaczonej jako

działka gruntu o numerze ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,1216 ha dla której w Sądzie Rejonowym w Zawierciu prowadzona jest księga wieczysta o nr (...) stanowiącej mienie zagrożone zajęciem,

tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 18 stycznia 2018 roku w sprawie sygn. akt II K 1150/16 Sąd Rejonowy w Zawierciu:

1. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko M. D. oskarżonemu o to, że w dniu 23 listopada 2012 r. w Z. działając w celu udaremnienia wykonania orzeczenia organu państwowego, udaremniał wykonanie orzeczeń w postaci decyzji podatkowych Urzędu Celnego w C. o numerach:

(...) - (...)9110- (...) z dnia 09.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 21.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 21.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.03.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.03.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.04.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012 r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 05.06.2012 r. wydanych w następstwie prowadzonej uprzednio kontroli podatkowej wobec (...) M. D., na skutek zbycia w drodze umowy sprzedaży należącej do niego nieruchomości oznaczonej jako działka gruntu o numerze ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,1216 ha dla której w Sądzie Rejonowym w Zawierciu prowadzona jest księga wieczysta o nr (...) stanowiącej mienie zagrożone zajęciem – tj. o czyn z art. 300 § 2 k.k. na okres 1 roku próby;

2. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1983 Nr 49 poz. 223 z późn. zm) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 140 złotych, w tym opłatę 60 złotych i wydatki 70 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca M. D. zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający wpływ na jego treść, poprzez ustalenie na podstawie nieprawidłowej, naruszającej art. 7 k.p.k. – oceny dowodów, że oskarżony M. D. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu określonego w art. 300 § 2 k.k. pomimo braku ku temu wystarczających podstaw w zgromadzonym w toku sprawy materiale dowodowym.

W konkluzji podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, względnie
2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zawierciu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się zasadna, spowodowała uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania karnego wobec M. D. o czyn z art. 300 § 2 kk, na podstawie art. 1§ 2 k.k. k.k. w zw. z art. 17 § 3 k.p.k. z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu.

M. D. prowadził działalność gospodarczą polegającą na sprowadzaniu zza granicy samochodów ciężarowych. Były one rejestrowane zarówno za granicą jak i w Polsce jako samochody ciężarowe, nigdy nie były rejestrowane jako osobowe. Od końca roku 2011 Urząd Celny w C. zaczął wszczynać wobec M. D. z urzędu postępowania podatkowe w sprawie określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym z następnie, od roku 2012 zaczęły być wydawane decyzje Naczelnika Urzędu Skarbowego w C. określające wysokość zobowiązania w podatku akcyzowym z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia tych samochodów. Organ finansowy uznał bowiem, że zarejestrowanie pojazdu jako samochodu ciężarowego w Polsce nie przesądza o jego klasyfikacji dla celów podatku akcyzowego, podobnie jak zaświadczenia diagnostów. M. D. zobowiązany został do uregulowania znacznych należności podatkowych od pojazdów sprowadzonych w czasie kolejnych, poprzednich lat wykonywanej działalności gospodarczej. Zobowiązania te spowodowały utratę płynności finansowej jego firmy a sama działalność wobec obowiązku naliczania dodatkowo podatku akcyzowego przestała być dochodową. Jak ustalił Sąd Rejonowy, M. D. posiadał zobowiązania finansowe w postaci kredytu hipotecznego na budynek mieszkalny położony na nieruchomości o powierzchni 0,1216 ha w O., nadto kredyt związany z prowadzeniem działalności gospodarczej na rachunku obrotowym w wysokości 100.000 zł i kredyt w wysokości 20.000 zł na rachunku prywatnym (uzasadnienie wyroku k. 2356 akt). Dodatkowo M. D. posiadał niekwestionowane przez Sąd Rejonowy kolejne zobowiązanie w kwocie 21.000 zł wobec wykonawcy robót w wybudowanym domu, za wykonanie kominka. Z dokonanej dnia 23 listopada 2012 r. sprzedaży nieruchomości uzyskał kwotę 400.000 zł. Okoliczności, że była to cena korzystna nie kwestionował Sąd Rejonowy. Również Sąd Okręgowy, odwołując się do wiedzy powszechnej wyraża pogląd, że M. D. uzyskał korzystną cenę sprzedaży za dom o powierzchni użytkowej 262,44 metrów kwadratowych na działce (...) ha w niewielkiej miejscowości położonej na J. w roku 2012, który był kolejnym, nieostatnim rokiem spadkowych tendencji na polskim rynku nieruchomości. Sąd Rejonowy ustalił, że M. D. pieniądze uzyskane ze sprzedaży przeznaczył przede wszystkim na spłatę kredytu hipotecznego (w dacie sprzedaży ustanowiona była hipoteka umowna zwykła w kwocie 258.892,65 zł na rzecz (...) Bank S.A. a zbliżone wielkościowo było prognozowane saldo zadłużenia wskazane w zaświadczeniu Banku, opisanym w akcie notarialnym), kredytu na rachunku obrotowym w wysokości 100.000 zł, kredytu na rachunku prywatnym w kwocie 20.000 zł (uzasadnienie wyroku k. 2356 akt).

Zgodnie z przepisem art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Oceniając całokształt okoliczności przedmiotowych i podmiotowych niniejszej sprawy należy stwierdzić, że doszło do formalnego zrealizowania przez M. D. znamion czynu z art. 300 § 2 k.k., jednak stopień jego społecznej szkodliwości należy ocenić jako znikomy. M. D. działał jako przedsiębiorca i obywatel w nagłej, nadzwyczajnie trudnej dla niego sytuacji życiowej i motywacyjnej. Prowadzona dotychczas, legalna działalność gospodarcza wobec nieprzewidywanego wcześniej stanowiska organu podatkowego nie tylko stała się niedochodowa ale spowodowała konieczność uregulowania bardzo dużych kwot z tytułu podatku akcyzowego za poprzednie lata prowadzonej działalności. W tych okolicznościach zdecydował się on na sprzedaż przedmiotowej nieruchomości, mając świadomość naruszenie przepisu prawa, że wyzbywa się składnika majątkowego mogącego być w przyszłości przedmiotem postępowania egzekucyjnego. Obawiał się bowiem, że kwota uzyskana ze sprzedaży

w postępowaniu egzekucyjnym przez komornika pozwoli jedynie na spłacenie kredytu hipotecznego i zaspokojenie kosztów komorniczych . Bez zaspokojenia pozostaną natomiast jego dalsze wymagalne zobowiązania związane przede wszystkim z prowadzoną działalnością gospodarczą jak również życiem prywatnym . Nie było to działanie cyniczne aby pokrzywdzić wierzycieli a motywowane zmaksymalizowaniem dochodu ze sprzedaży nieruchomości i zmaksymalizowaniem stopnia zaspokojenia wierzycieli. Uzyskane z korzystnej sprzedaży nieruchomości znaczne środki finansowe pozwoliły rzeczywiście na całkowitą spłatę licznych zobowiązań M. D., w tym korzystającą z pierwszeństwa zaspokojenia spłatę wierzyciela hipotecznego. Doprowadzenie do późniejszej egzekucji komorniczej z nieruchomości z dużym prawdopodobieństwem rzeczywiście mogłoby nie pozwolić na uzyskanie tak znacznej kwoty mogącej być przeznaczoną na spłatę zobowiązań M. D. zarówno jako przedsiębiorcy jak i jego zobowiązań prywatnych. Jest on osobą niekaraną, która swoim postępowaniem wykazuje ,że chce prawidłowo funkcjonować w społeczeństwie. Wobec niepowodzenia prowadzonej działalności gospodarczej M. D. podjął pracę zarobkową za granicą. Z uzyskiwanych dochodów oraz dzięki pomocy rodziców w czasie toczącego się postępowania w niniejszej sprawie uregulował w całości wraz z należnymi, wysokimi odsetkami wszystkie zobowiązania wynikające z decyzji podatkowych Urzędu Celnego w C. wskazanych w zarzucie w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i postępowanie karne wobec M. D. o to, że w dniu 23 listopada 2012r. w Z. działając w celu udaremnienia wykonania orzeczenia organu państwowego, udaremniał wykonanie orzeczeń w postaci decyzji podatkowych Urzędu Celnego w C. o numerach:

(...) - (...)9110- (...) z dnia 09.05.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 21.05.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 21.05.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.03.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.03.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.04.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 19.04.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.04.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 20.04.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 07.05.2012r.

(...) - (...)9110- (...) z dnia 05.06.2012r. wydanych w następstwie prowadzonej uprzednio kontroli podatkowej wobec (...) M. D., na skutek zbycia w drodze umowy sprzedaży należącej do niego nieruchomości oznaczonej jako działka gruntu o numerze ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,1216 ha dla której w Sądzie Rejonowym w Zawierciu prowadzona jest księga wieczysta o nr (...) stanowiącej mienie zagrożone zajęciem, to jest o czyn z art. 300 § 2 k.k. na podstawie art. 1 § 2 k.k. w zw. z art. 17 § 3 k.p.k. umorzył.

Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz M. D. kwotę 1176 złotych tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu odwoławczym. Kosztami procesu za obie instancje obciążył Skarb Państwa.

Podstawą prawną orzeczenia Sądu Okręgowego były przepisy art. 437 § 2 k.p.k., art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. , art. 632 pkt 2 k.p.k.